งานแปลข่าวรอบโลก			
ประเทศ	ไทย	**หมวด**	สังคม
ข่าวประจำวันที่	๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓		
หัวข้อข่าว	พลังในการร้องเรียน “ออนไลน์” เพื่อควบคุมการใช้ความรุนแรงทางเพศในละครโทรทัศน์		

ซีรีย์ไทยหลายเรื่องมีลักษณะที่สมจริงมากขึ้นและมีความเป็นอัตวิสัยเชิงบุรุษนิยม[๑]น้อยลง
ต้องขอขอบคุณการรณรงค์จากผู้ชมที่มีความขุ่นเคืองคนหนึ่งตั้งขึ้นมา

สตรีชาวเขาเผ่าอาข่าสวมชุดพื้นเมืองกำลังนั่งดูละครโทรทัศน์ที่บ้านบนดอยตุง พร้อมด้วยลูก ๆ
(ข่าวโดย ปีเตอร์ ชาร์ลส์เวิร์ธ ไลท์ร็อคเกต ภาพจาก GETTY IMAGES)

ละครโทรทัศน์ของไทยที่เป็นที่นิยมเรื่อง เกมร้าย เกมรุก นำเสนอเหตุการณ์ที่ผู้ชายคนหนึ่งจับตัวผู้หญิงและขึ้นคร่อมบนตัวเธอ ในขณะที่ผู้หญิงกรีดร้องและพยายามตบตีเขา ฉากถัดไปกลายเป็นฉากรักระหว่างทั้งสองคนซึ่งกำลังกอดกันอยู่ริมทะเลสาบ แต่หลังจากนั้น ภาพตัดกลับไปยังฉากตบตีเหมือนเดิมและตัวผู้หญิงเลิกป้องกันตัวเอง ยอมให้ผู้ชายรุกล้ำร่างกายของเธอ

เนื้อหาโดยอุปนัยนั่นคือ ผู้ชายควบคุมผู้หญิงได้และตัวผู้หญิงเองกลับยอมพ่ายแพ้และหันมาหลงรักผู้ชาย ซึ่งเป็นประเด็นที่กลายเป็นกระแสในละครโทรทัศน์ไทย (ซึ่งไม่เพียงแต่) ออกฉายในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุดเป็นเวลาหลายทศวรรษ แต่ยังก่อให้เกิดกระแสตีกลับเกิดความเปลี่ยนแปลงแบบสวนทาง ซึ่งต้องขอบคุณการรณรงค์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ชมคนหนึ่งที่มีความขุ่นเคืองจากการชมละครไทย

ทั้งนี้ ถือเป็นเรื่องปกติที่จะมีการรวบรวมรายชื่อของประชาชนพร้อมลายเซ็นขอเสียงสนับสนุนต่อประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อยื่นคำร้องออนไลน์ โดยตอบแบบสอบถามในเว็บแพลทฟอร์มที่สร้างขึ้นเพื่อส่งข้อร้องเรียนและกดปุ่มส่งคำร้องออกไปทางออนไลน์ นั่นหมายถึงการส่งคำร้องจะพร้อมที่จะแบ่งปันออกไปยังทั่วโลกโดยทันที

---

[๑] อัตวิสัยเชิงบุรุษนิยม (Machismo หรือ male chauvinism) คือ อคติความเชื่อหรือทัศนคติต่อเพศหญิงที่ด้อยกว่าเพศชาย หรือความคิดที่ให้ผู้ชายเป็นใหญ่ในทุกด้าน

นายนิธิพันธ์ วิประวิทย์ สถาปนิกวัย ๔๑ ปี รู้สึกเหนื่อยใจกับฉากตบตีในละครโทรทัศน์ของไทยมาก จนถึงขีดสุดโดยโพล่งออกมาในวันหนึ่งว่า “พอแล้ว” และได้จัดตั้งการรณรงค์เพื่อหยุดการใช้ความรุนแรงทางเพศในละครโทรทัศน์ไทยที่กลายเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปในสังคม การรณรงค์เรียกร้องดังกล่าวจึงเกิดขึ้นโดยมีผู้สนับสนุนกว่า ๕๙,๐๐๐ ราย กลายเป็นหัวข้ออภิปรายในระดับชาติและมีการเผยแพร่จริยธรรมสื่อโทรทัศน์ชุดแรกในปี ๒๕๕๙ ซึ่งกำหนดให้สถานีโทรทัศน์ของไทยควบคุมฉากการใช้ความรุนแรงทางเพศในซีรีย์ละครที่ผลิตขึ้นมา

แนวนโยบายที่ผ่านความเห็นชอบได้กำหนดฉากละครที่สามารถนำเสนอได้หรือไม่ได้ไว้อย่างชัดเจน แต่ไม่ใช่การตรวจพิจารณาบทบาทการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงในละคร โดยมองว่า เป็นเพียงแค่คำแนะนำแก่ผู้จัดละคร ถือเป็นเครื่องเตือนความจำของคำสัญญาที่ของผู้สร้างละครให้สร้างสรรค์ไปพร้อมกับการให้การศึกษาต่อสังคมไทย

อย่างไรก็ตาม สองสามเดือนหลังจากการประกาศจริยธรรมสื่อโทรทัศน์ออกมา คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้กำหนดมาตรการต่อผู้จัดซีรีย์ละครยอดนิยม เรื่อง คลับฟรายเดย์ จากการนำเสนอฉากที่ใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างต่อเนื่อง โดยนางสาวสุภิญญา กลางณรงค์ กรรมการ กสทช. ในขณะนั้นได้สนับสนุนนายนิธิพันธ์อย่างแข็งขัน และชี้ให้เห็นว่า ซีรีย์ละครดังกล่าวละเมิดกฎการกระจายเสียงโทรทัศน์ด้วยฉากที่ขัดกับประมวลจริยธรรมของไทย

ละครเรื่องดังกล่าวแสดงฉากที่ผู้ชายบีบหน้าสาวชาวบ้านอย่างแรง หลังจากที่ผู้หญิงพยายามหลบหนีลงจากรถมอเตอร์ไซค์ นอกจากนี้ ยังมีฉากการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงคนเดียวกันในขณะที่ผู้หญิงอีกคนกำลังจ้องมองอยู่และหัวเราะเยาะ และถ่ายวีดิโอเก็บไว้ ละครเรื่องนี้ถูกจัดว่าเหมาะสมกับอายุผู้ชมทุกวัย ทั้งนี้บทลงโทษต่อผู้จัดละครดังกล่าวคือ โทษปรับสถานีโทรทัศน์ที่ฉายละครดังกล่าวจำนวน ๑,๔๕๐ เหรียญสหรัฐ (ห้าหมื่นบาท) แต่สิ่งที่สำคัญกว่านี้คือ ประเด็นที่ก่อให้เกิดคำถามขึ้นว่า เมื่อใดจะเกิดการแก้ปัญหาการใช้ความรุนแรงในละครโทรทัศน์ของไทย ทั้งนี้ ผศ.ดร. จเร สิงหโกวินท์ อาจารย์ประจำคณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้แสดงความเห็นถึงเรื่องดังกล่าวว่า เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินว่า ละครฉากใดถือว่าจะเริ่มมีการใช้ความรุนแรงทางเพศ เนื่องจากซีรีย์ไทยส่วนใหญ่ปรับบทมาจากนวนิยายที่มีเนื้อหาที่ใช้ความรุนแรง

ตัวอย่างของละครโทรทัศน์ไทยที่มีฉากการใช้ความรุนแรงทางเพศ

นอกจากนี้ ดร.จเร ยังได้กล่าวว่า เนื้อหานวนิยายบางตอนเป็นที่นิยมของผู้อ่าน และกลายเป็นบทภาพยนตร์และบทละครโทรทัศน์ถึง ๑๐ ครั้งตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉากที่เป็นที่รู้จัก

กันมากที่สุด คือ ละครเรื่องดาวพระศุกร์ บ้านทรายทอง และคู่กรรม นอกจากนี้ นวนิยายคลาสสิคของไทยหลายเรื่อง เช่น ขุนช้างขุนแผน ยังมีเนื้อหาการใช้ความรุนแรงโดยตัวละครเอกซึ่งไม่ได้รับการลงโทษแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ดร.จเรได้อธิบายว่า เหตุผลที่แท้จริงนั่นคือ ละครโทรทัศน์เหล่านี้เป็นเรื่องยอดนิยมของประชาชน ซึ่งอาจเกิดจากการดัดแปลงพล็อตเรื่อง ซึ่งไม่ใช่แต่เพียงฉากการใช้ความรุนแรงเท่านั้น หากแต่ยังมีฉากการล่วงละเมิดทางเพศอีกด้วยซึ่ง “ไม่ใช่เรื่องจริงในชีวิตของคนไทย” ดังนั้น บุ๋ม ปนัดดา ดาราชื่อดังของไทยจึงได้ออกมารณรงค์มิให้ยกเลิกโทษประหารผู้กระทำความผิดทางเพศตั้งแต่ปี ๒๕๕๗

> ละครโทรทัศน์เรื่องใหม่ ๆ ต่างนำเสนอพล็อตเรื่องที่นำเสนอตัวละครกลุ่ม LGTBI มากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในคนรุ่นก่อน

นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นภาษาที่สร้างความสับสนให้แก่ผู้ชมด้วยเช่นกัน เนื่องจากมีการใช้คำสองคำเมื่อพูดถึงการใช้ความรุนแรง คำแรกคือ คำว่า “ปล้ำ” ซึ่งใช้ในความหมายว่า “มวยปล้ำ” และสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นการกระทำที่มีการบังคับหรือใช้ความรุนแรงซึ่งจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การที่คนผิดได้รับการยกโทษให้ อีกคำหนึ่งคือ คำว่า “ข่มขืน” หมายถึงการใช้ความรุนแรงที่เป็นการกระทำทางอาญา

จะเห็นได้ว่า ละครโทรทัศน์เรื่องใหม่ ๆ ยังได้นำเสนอพล็อตเรื่องเกี่ยวกับตัวละคร LGTBI (กลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ ได้แก่ เลสเบี้ยน เกย์ ทรานเซ็กชวล ไบเซ็กชวลและเพศกำกวม) มากขึ้นกว่าเดิมซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามในคนรุ่นก่อน

สำหรับการรวมเอาการใช้ความรุนแรงเข้าไปอยู่ในละครโทรทัศน์ของไทย ดร.จเรได้แสดงความเห็นว่า “เป็นที่เข้าใจกันว่า นางเอกพยายามแสดงออกเชิงสัญลักษณ์เพื่อตอบสนองความปรารถนาทางเพศของตน ซึ่งบ่อยครั้งเป็นสิ่งที่ต้องอดกลั้น เพิกเฉยและแสดงให้เห็นว่าไม่มีอยู่จริง”

นอกจากนี้ ดร.จเร ยังได้กล่าวว่า มีความเชื่อกันว่า ผู้หญิงที่ดีต้องไร้เดียงสาต่อเรื่องเพศ เนื่องจากไม่สามารถแสดงออกถึงความต้องการทางเพศและต้องได้รับการตอบสนองทางเพศจากผู้ชายที่ตนรักเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ การใช้ความรุนแรงทางเพศในบางครั้งจึงเสนอออกมาในรูปของบทลงโทษทางกามารมณ์ต่อผู้หญิงในแบบตรงกันข้าม ซึ่งแสดงออกถึงการต่อต้านอย่างสุดโต่งต่อตัวนางเอกเอง

“ความเข้าใจเชิงสังคมแบบที่พ่อบ้านเป็นใหญ่ที่มีต่อความเป็นหญิงในอุดมคติ นั่นอาจจะเป็นความผิดพลาดผ่านทางการแสดงออกมาด้วยการใช้ความรุนแรงซ้ำแล้วซ้ำอีกในละครโทรทัศน์ของไทย ” เนื่องจากในหลายครั้ง ประชาชนมองว่า เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมหากว่านางเอกจะแสดงความต้องการทางร่างกายออกมาเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคู่รักเพศชาย ซึ่งถือว่าการแสดงออกถึงความต้องการทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ

“อาจเป็นเรื่องเหลือเชื่อหากนางเอกแสดงความต้องการทางเพศออกมา เนื่องจากจะค้านกับจารีตทางสังคมที่กำหนดให้ผู้หญิงที่ดียังคงต้องรักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ ซึ่งถือเป็นเครื่องวัดเชิงสัญลักษณ์ถึงพรหมจรรย์ของตน”

พรหมจรรย์ของผู้หญิงที่เป็นเสมือนเครื่องวัดเชิงสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ยังคงเป็นสิ่งที่เห็นได้ทั่วไปในละครโทรทัศน์ไทย แต่แนวคิดนี้กำลังเปลี่ยนไปตามมุมมองของคนรุ่นใหม่ ซึ่งแท้จริงแล้วนั้น หลังจากที่การแสดงออกถึงการใช้ความรุนแรงทางเพศถูกหยิบยกขึ้นมาในการอุทธรณ์ของนายนิติพันธ์ บรรดาละครซีรีย์ต่าง ๆ ได้เริ่มนำเสนอในรูปแบบการแสดงที่สมจริงมากขึ้น ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามความเห็นของนางสาวสุภิญญา นั่นคือ วัยรุ่นไทย “เริ่มจะเบื่อละครดรามาแบบไทย ๆ มากขึ้น และหันไปดูซีรีย์เกาหลีหรือดูหนังทางเน็ตฟลิกซ์มากกว่า”

นางสาวสุภิญญายังได้กล่าวด้วยว่า แม้ว่าในปัจจุบันจะยังคงเห็นฉากการใช้ความรุนแรงทางเพศในละครไทยบางช่องอยู่บ้าง แต่มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เหมาะสมมากขึ้น โดย “ผู้หญิงในละครแสดงออกอย่าง

เปิดเผย สมจริงสมจังและทันสมัยมากขึ้น” ในขณะที่นวนิยายและละครโทรทัศน์สมัยใหม่กลับมีพล็อตเรื่องที่มีตัวละคร LGTBI เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามในคนรุ่นก่อน

อีกตัวอย่างหนึ่งของฉากการใช้ความรุนแรงทางเพศในละครโทรทัศน์ไทย

การรณรงค์มิให้ใช้ความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตกลับก้าวหน้าไปด้วยเช่นกัน เช่น ในประเทศอินโดนีเซีย กลุ่มคนที่นำโดยองค์กรต่าง ๆ มหาวิทยาลัยและชุมชนในสังคม ได้ออกมาอุทธรณ์เรียกร้องต่อกระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม ให้ออกมาปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งกระทรวงฯ แสดงท่าทีตอบรับในเชิงบวก โดยเสนอให้กลุ่มผู้เรียกร้องตั้งตัวแทนจำนวนห้าคนเพื่อเข้าเป็นคณะกรรมาธิการและออกกฎระเบียบที่จำเป็น เพื่อให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการรณรงค์ในประเทศอินเดียนำโดยนักแสดงนำวงการบอลลีวูด ที่ขอให้ใส่คำเตือนบนจอโทรทัศน์ทุกครั้งที่ฉายภาพการใช้ความรุนแรงทางเพศ ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันที่ขึ้นคำเตือนบนจอเมื่อนักแสดงดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่

นายนิติพันธ์รู้สึกภูมิใจในสิ่งที่ตนได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในประเทศไทย แต่เขายังต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงพล็อตละครไทยอย่างถาวร และปรับปรุงแนวทางของภาครัฐ ทั้งนี้ ในปัจจุบันผู้จัดละครจะได้รับโทษหากฉายฉากการใช้ความรุนแรงทางเพศ ซึ่งสำหรับเขานั้น ถือเป็นเรื่องที่ “โง่เขลาสิ้นดี”

นอกจากนี้ เขายังได้แสดงความเห็นว่า “ผมได้แจ้ง กสทช. เป็นเวลาหลายเดือนแล้วให้งดฉายละครที่กำลังออกฉายทางโทรทัศน์ เนื่องจากมีฉากที่ไม่เหมาะสมและเป็นละครเก่าซึ่งนำกลับมาฉายใหม่ ซึ่งทุกคนรู้ดีว่าผู้ชมรู้เนื้อหาบทประพันธ์และฉากต่าง ๆ ในบทละครเป็นอย่างดีอยู่แล้ว แต่ กสทช. กลับให้คำตอบมาว่า ต้องรอให้สถานีโทรทัศน์ฉายฉากที่ไม่เหมาะสมออกมาเสียก่อน จึงจะส่งข้อท้วงติงไปยังทางสถานีฯ ได้ ซึ่งสิ่งนี้ควรได้รับการแก้ไขโดยเร็ว”

ที่มาของข่าว :	https://elpais.com/elpais/2020/03/16/planeta_futuro/1584363758_226998.html
วันที่พิมพ์ :	๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ขั้นตอนการดำเนินการ / หลักวิชาการ :

๑. คัดเลือกข่าวที่น่าสนใจและทันสมัยจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือได้ของสเปนและประเทศที่ใช้ภาษาสเปน อาทิ El País, El Mundo และ BBC Mundo

๒. ค้นหาข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะทางและเรื่องที่จะแปลจากแหล่งข้อมูลภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยการค้นหาจากระบบสืบค้นอิเล็กทรอนิกส์ จากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงทางเพศ เพศทางเลือก เช่น LGBTI

๓. แปลข่าวจากภาษาสเปนเป็นภาษาไทย โดยใช้เครื่องมือช่วยแปลออนไลน์ จากภาษาสเปนเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ผู้ปฏิบัติงาน	นางสาวปฐมพร รักษ์พลเมือง	นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ	
กลุ่มงาน	ภาษาสเปน เยอรมันและอาหรับ	**ลำดับที่/ปีงบฯ**	๑๗/๖๓
ผู้ทาน	นายชูชาติ พุฒเพ็ง	นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ	
ผู้ตรวจ	นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์	ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ	